

Sygn. akt II AKz 197/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Maciej Żelazowski

Sędziowie: SA Grzegorz Chojnowski (spr.)

SA Piotr Brodniak

Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Jerzego Masierowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **T. K.**

zażaleń wniesionych przez skazanego i jego obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 21 maja 2013 r., sygn. akt III K 238/12

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

I. zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy

II. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokat K. M. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych tytułem udzielonej obrony z urzędu.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 maja 2013 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W uzasadnieniu wskazał, iż w postępowaniu zainicjowanym uprzednim wnioskiem skazanego w sprawie Sądu Okręgowego w Szczecinie, sygn. akt III K 50/08, zapadło w dniu 15 kwietnia 2008 r. prawomocne postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, obejmującego cztery wymienione w aktualnym wniosku wyroki. W uzasadnieniu wskazanego postanowienia Sąd powołał się na stwierdzoną postanowieniem tego samego Sądu z dnia 17 października 2006 r., sygn. akt III K 184/06, niedopuszczalność połączenia wyroków Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim w sprawie II K 810/99 i II K 61/00 oraz wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie w sprawie III K 80/06. Z kolei wyrok łączny Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim w sprawie II K 601/06 obejmuje pozostałe skazania T. K.. Przytoczona w tym zakresie argumentacja nadal zachowuje aktualność i nie wymaga powielenia. Sąd podkreślił, iż nie istnieją jakiegokolwiek podstawy prawne do wydania jednego wyroku łącznego, którym zostałyby objęte wszystkie cztery wyroki, wymienione w rozpoznanym obecnie wniosku. Ponadto wskazał, iż analiza aktualnych danych o karalności skazanego oraz zgromadzonych odpisów wyroków wskazuje, iż po wydaniu wobec niego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim w sprawie II K 601/06, nie zapadł wobec niego jakiegokolwiek inny wyrok.

Zażalenie od powyższego orzeczenia wywiódł skazany.

Wskazał, iż kara łączna wymierzona mu przez sąd pierwszej instancji jest nadmiernie surowa. Podał również, że z przyczyn leżących po stronie wymiaru sprawiedliwości nie został osądzony w jednym procesie i nie może ponosić negatywnych konsekwencji tego faktu. Zwrócił również uwagę, że na etapie życia na którym się znajduje winien budować swoją pozycję w społeczeństwie i stąd uważa, że powinno się mu dać szansę.

Wskazując na powyższe wniósł o obniżenie mu kary łącznej ewentualnie o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Na powyższe orzeczenie zażalenie złożył również obrońca skazanego. Zarzucił bezpodstawne przyjęcie braku podstaw do wydania wyroku łącznego. Wskazując na ten zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia, skierowanie sprawy celem wydania wyroku łącznego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Wniesione zażalenia są całkowicie niezasadne.

Wskazana w przepisie art. 17 § 1 pkt 7 kpk przesłanka powagi rzeczy osądzonej odnosi się również do orzeczeń wydanych w kwestii wyroku łącznego, ma charakter bezwzględny i zachodzi wówczas, gdy wszystkie będące przedmiotem obecnego postępowania skazania, były już przedmiotem wcześniejszego prawomocnie zakończonego postępowania (tożsamość podmiotowo-przedmiotowa) oznaczając zakaz dwukrotnego orzekania w tej samej kwestii. Właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Jak słusznie bowiem zauważył sąd I instancji, w dniu 15 kwietnia 2008 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem sygn. akt III K 50/08 umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, gdzie przedmiotem orzekania były wszystkie skazania, które dotyczą T. K. i objęte są również aktualnie wniesionym przez skazanego wnioskiem. Wobec zaistnienia powyższej przesłanki, sąd ten, poza zbadaniem kwestii tożsamości obecnego postępowania z postępowaniem już wcześniej prawomocnie zakończonym, zwolniony był od konieczności ponownego badania i uzasadniania przesłanek uniemożliwiających wydanie nowego wyroku łącznego.

Tak więc w pełni należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego w Szczecinie wyrażone w motywach pisemnych skarżonego orzeczenia.

Wniesione zażalenia tak skazanego jak i jego obrońcy nie dostarczają zaś żadnych argumentów, które zaskarżone orzeczenie mogłyby zmienić.

W świetle powyższych okoliczności, nie widząc podstaw do zmiany przedmiotowego orzeczenia Sąd Apelacyjny w Szczecinie postanowił jak na wstępie.

Wynagrodzenie adwokat K. M. za obronę w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego udzieloną z urzędu, sąd przyznał na podstawie § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w kwocie 147,60 zł wraz z należnym podatkiem VAT.